

Si el periodisme no difama i no porta a cap linxament, quin sentit té escriure articles?

Autor: Jordi Bilbeny

Data de publicació: 18-08-2019

En Bilbeny parla del sentit de ser periodista: o per informar o per difamar.

Estic una mica cansat de tota aquesta persecució en contra meva, en contra de l'INH i en contra de Catalunya. Els espanyols i els seus escolanets catalans, han aprofitat, aprofiten i aprofitaran qualsevol cosa –qualsevol– per difamar-nos i atacar-nos i mirar de fer-nos tant de mal com els sigui possible. Fa segles que ho fan. Abans cremaven els qui no pensaven com ells. Els cremaven a ells o a la seva família. Confiscaven els seus béns i s'apoderaven dels seus llibres, documents i biblioteques. Molts d'ells eren torturats perquè canviessin d'opinió. D'altres havien de fugir a l'exili i escriure i publicar des d'allà, però també, un cop morts, els tentacles de la Inquisició, sovint a través de la monarquia amiga del país on havien viscut, els permetia apoderar-se dels seus escrits, que eren impresos de nou ja en la versió oficial. Fa segles que cremen, torturen, confisquen, censuren, afusellen, bombardegen, maten.

No em ve de nou el que fan ara. Gens ni mica.

Durant anys han dit que l'Institut Nova Història era íntegrament subvencionat per la Generalitat. Ho deien a l'època d'En Pujol, d'En Mas, d'En Puigdemont i ho tornen a dir ara a l'època d'En Torra. Es veu que ens destinaven milions de milions. Després ja només van ser 6 milions, que cobrava el president de la nostra Fundació. Ara ja són 7000 mil els euros que ens arriben dels ajuntaments d'Esquerra. Tot és una pura difamació. Quan fem conferències, les fem a ajuntaments del color que sigui que ens contracta. Ens han contractat conferències els ajuntaments d'ERC, és veritat. Però també els de CiU, i algun del PSC.

Ens han contractat conferències seus d'Òmnium de diverses comarques del Principat. Ens han contractat conferències entitats de Mallorca i del País Valencià. He estat a Univeristats d'Holanda i Alemanya. I a diversos casals catalans d'Europa. I, per descomptat, m'han contractat conferències Casals de la Gent Gran, Ateneus Culturals, Agrupacions de Veïns i d'amics d'arreu. Això no és rebre diners de ningú. Això és feina. Faig una feina i la cobro. I

llestos. I si, en lloc d'una conferència, fem un Simposi o una Universitat cobrem el Simposi i la Universitat. A preu de saldo –tot s'ha de dir–. De la mateixa manera que un mecànic o un fuster no rep diners de la gent, sinó que la gent els paga llurs serveis.

És totalment fals, tendenciós, verinós i mancat de tota ètica periodística i humana dir que rebem diners dels Ajuntaments, en la mateixa línia que fins ara deien que rebíem diners de la Generalitat. No rebem diners de ningú, llevat dels que rebem dels adherits a la nostra Fundació.

Però, com deia, no m'estranya gens que es digui el que es diu i que es publiqui el que es publica, perquè sé perfectament, al detall i a la menuda, com informen els nacionalistes espanyols i com fan servir la informació per destruir la nostra llengua, la nostra cultura i la gent que la defensa i l'ha defensat durant segles. Abans eren milions el que rebíem, després 6 milions, ara 7000 mil euros. Espero que a la propera gran tasca de periodisme d'investigació que facin, la premsa espanyola o els seus acòlits catalans, ja puguin dir que, com a professionals que som, rebem els diners en funció de la feina que fem. Això seria el més ètic i el més professional. Això seria el més verídic. Però això no ven. Ni fa mal.

I llavors, si no fa mal, si no enverina, si no crea l'odi i la confusió, si darrera d'un article d'un periodista espanyol no hi ha cap linxament personal o col·lectiu, si no s'arruïna la vida de ningú, llavors quin sentit té escriure a la premsa?

Jordi Bilbeny
escriptor i investigador